

■ Ajánló a kiadó kínálatából

Daniel Arasse: Festménytörténetek

A szerző kitűnő előadó, aki izgalmas képzőművészeti elemzéseit élvezetes rádióadásokban tette hozzáférhetővé a nagyközönség számára. *Festménytörténetek* című sorozata 2003. július 28. és augusztus 29. között hangzott el a France Culture adóján.

A festmények elemzése során Daniel Arasse megtanít bennünket úgy nézni a képeket, hogy varázsuk megélevenedjen és megérintsen.

Daniel Arasse: Festménytalányok

„Egyszerűen csak megpróbálom nézni a képet. Elfelejteni az ikonográfiát. Rájönni, hogyan működik [...] ez nem szokás a művészettörténetben. De talán ideje lenne, hogy ez megváltozzon. Ha a művészetnek volt története, és ha még mindig van, az a művészek munkájának köszönhető, ahogyan ők nézték a múlt műveit, ahogyan magukévá alakították őket. Ha nem próbálja megérteni ezt a tekintetet, megtalálni egy régi képben azt, ami a későbbi művész tekintetét magára vonhatta, akkor lemond a művészettörténet egy részéről, épp a legművészibbről.”

Németh István: Az élet csalfa tükröi

Holland életképfestészet Rembrandt korában

Izgalmas s egyben szórakoztató kultúrtörténeti kalandozásra invitáljuk az olvasót. Rembrandt, Frans Hals, Vermeer és az ő sok-sok kortársuknak, a 17. századi holland életképfestőknek egyes műveit fogjuk viallatóra. Az első pillantásra talán hétköznapiak tűnő jelenetek sokkal több titkot, illetve érdekességet rejtenek magukban, mint azt a felszínes szemlélő gondolná.

Pavel Florenszkij: Az ikonosztáz

»Rubljov Szentháromsága létezik, tehát létezik Isten.«... Ez a beszédmód fejezi ki legsarkítottabban azt az ortodox szemléletmódot, mely szerint az ikon mint Isten valóságos megjelenésének, aláereszkedésének helye az orosz ikonoteológiában szó szerint is azt jelenti: „*umozsenyje v kraszka*h”, vagyis a másik, transzcendens világ, maga Isten értelmi szemlélése festett képben.

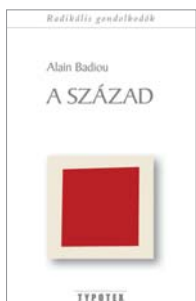
Ajánló a kiadó kínálatából

Slavoj Žižek: A törékeny abszolútum

Avagy miért érdemes harcolni a keresztény örökségért?

A törékeny abszolútum szinte minden olyan témát érint, aminek Žižek önálló kötetet is szentelt: a posztmodern kapitalizmus működéslogikája, a totalitárius rendszerek borzongató esztétikuma, a klasszikus német filozófia öröksége, a lacaniánus pszichológia kultúraelméleti kérdései, továbbá a pénz és a hatalom és reklám deés reterritoralizációs folyamatai a globális világban, a szekularizáció és az újjavallási fenomének.

Alain Badiou: A század

A 20. századot meg- és elítélték már: a totalitárius terror, az utópikus és bűnöző ideológiák, az üres illúziók, a népi-irtások, a hamis avantgárdok, valamint a demokratikus realizmus helyébe lépő absztrakciók századának minősítették. Mint látni fogják, az előzetes ítéletekkel szemben ez a szenvedély, a 20. század szenvedélye nem az elképzelt világra vagy az ideológiákra irányult. Még kevésbé volt messianisztikus szenvedély. A 20. század rettenetes szenvedélye, a 19. század profetizmusával szemben, a valóság iránti szenvedély volt.

Giorgio Agamben: A profán dicsérete

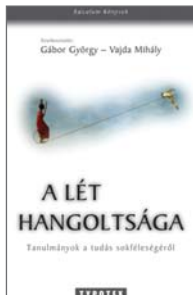
„A profán fertőző. Egyetlen érintés elég ahhoz, hogy megtörje a varázst, és visszahelyezze a használatba azt, amit a szent elkülönített és kővé dermedtetett.” Giorgio Agamben mondatainak szépsége és lenyűgöző sokrétegűsége különös csemege azok számára, akiknek a filozofálás, ha csemege is, de mindennapi csemege. Szakértő filozófusok számára pedig egyszerűen megkerülhetetlen.

Xavier Rubert de Ventós: Minek filozofálni?

Ha érzékeink és legsajátosabb emberi tulajdonságunk, a nyelv mindent világosan elének tárnak, akkor miért bonyolítuk az életünket filozófiákkal? Csakhogy fokozzuk a kételyeket? Miért nem elégszünk meg a jó tanáccsal: inkább nézzetek, vagy énekeljétek! Fát ültessetek!

Bármily meglepő, azért filozofálunk, mert intellektuális reflexeink túl spekulatívak, mert amikor nem filozofálunk, közhelyekkel reagálunk, amelyek ugyan hasznosak, sőt kellemesek, de ha a körülmények megváltoznak, használhatatlanok. A körülmények pedig így vagy úgy rendszeresen megváltoznak.

■ Ajánló a kiadó kínálatából

Gábor György – Vajda Mihály (szerk.): A lét hangoltsága

Tanulmányok a tudás sokféleségéről

Az MTA Filozófiai Kutatóintézet szellemi műhelyének éves terméséből kap válogatást az olvasó. A sokféleség, egészen pontosan a tudás sokfélesége érdekelt bennünket: az, hogy hányféle formája, mennyi megjelenési módja szükséges a tudásnak ahhoz, hogy kísérletet tegyünk a világ jelenségeinek és folyamatainak leírására, értelmezésére és megmagyarázására.

Jan Bor – Errit Petersma: Képes filozófiatörténet

A gondolat képzelőereje

Ha a filozófia történetét egy racionális világbép örökös újrarájzolásaként értelmezzük, akkor azt is feltételezzük, hogy a világot gondolati úton csakis képzelőerővel rekonstruálhatjuk. Ezért a cím. A filozófiát magát pedig mindig egy meghatározott kor keretei között gyakorolták, így a gondolkodók saját koruk, saját közegében feltett kérdéseire válaszoltak. Tehát minden korszak nyoma ott

van – a filozófusok által közvetítetten – az épp aktuális világbépünkön is. Egy-egy gondolkodó korának sajátosságait épp olyan közvetlenül tapasztalta meg, ahogyan a kor levegőjét lélegezte be. Mondhatjuk minden filozófia képet rajzolt saját koráról. Ezért az a különös és gazdag képanyag, amely a szerzők mondanóját illusztrálja és paradox módon még a jelenben való eligazodást is segíti.

Frank R. Ankersmit: A történelmi tapasztalat

e-könyv

Amikor Ankersmit, a Hayden White nevével fémjelzett narrativista történetfilozófia jeles képviselője, 1993-ban ezen székfoglalóját tartotta, a történelmi tapasztalat a történetfilozófia elhanyagolt területének számított. A történelmi tapasztalat olyan megbízható érzéki tapasztalat, amelyből hiányzik az eltelt idő, ezért mindenfajta kontextualizálásnak ellenszegül. Aki történelmi tapasztalatra tesz szert, az meg van győződve arról, hogy közvetlen és autentikus kapcsolatba lépett a múlttal. Ankersmit – többek között Huizingára, Kantra és Arisztotelészre hivatkozva – a tapintásérzékkel hozza kapcsolatba a történelmi tapasztalatot.